

עליך, האבן שהקתה את הצלם והיתה להר גדול, ומלאה כל הארץ.

והיא כתר כמו זה ס בראש החוט של זרק"א, אבן פלולה ומתעטרת (פלולה ומעטרת) כמו אבן בראש הטבעת, וכשישראל משפילים בחכמה, שהיא י', המחשבה העליונה, יודעים לזרק אותה את האבן הזו, שהיא בת יחידה, לאותו מקום שנגזרה, משום שהבת נעשית באב. זהו שפתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה שהוא האב, יסד את הבת שהיא ארץ הדום רגליו.

ואותו החוט שלה הוא ו', שאבן, שהיא כתר, עטרה על ראשו, עטרה של ספר תורה, ובשבילה נאמר, והמשפמש בכתר - יעבר, הוא כתר תורה ודאי, ששלשה כתרים הם, כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות, וכתר תורה (וכתר שם טוב) על גביהן, והאבן הזו היא י' בראש א', והיא י' בסופה, עליה נאמר מגיד מראשית אחרית, והיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (יו"ד ה"א ו"א י"ו ה"א), כולל עשר ספירות, שהן (שהוא) נעוץ סופן בתחלתן, ותחלתן בסופן.

קמו כל ראשי הישיבה ואמרו: רועה הנאמן, כמה אתה חזק לזרק אבן, שהרי הגיעה למקום שאין מי שיודע מקומה, ומלאכים הקדושים שואלים בשבילה איה מקום כבודו להעריצו, שאין מי שיודע מקומו. כשעלתה למעלה, למקום שזרקת אותה, עד שכלם אומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב שהיא קטנה למטה, למעלה אין לה סוף. מי יכול לערוך קרב במקום שאתה

כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא. ואיהו תגא פגוונא דא ס ברישא דחוטא דזרק"א, אבנא פלילא ומתעטרא (ג"א מוכללת ומעוטרת) פאבנא בריש עזקא, וכד אית בישראל משפילים בחכמה דאיהי י' מחשבה עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי בת יחידה, לההוא אתר דאתגזרת, בגין דברתא באפא אתעבידת, הדא הוא דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה דאיהו אפא יסד ברתא דאיהי ארץ הדום רגליו.

וההוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תגא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה, ובגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלה, איהו כתר תורה ודאי, דתלת כתרין אינון, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (ג"א וכתר שם טוב) על גביהו, והאי אבנא איהי י' בריש א, ואיהי י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי (ג"א ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (ג"א יו"ד ה"א וא"ו ה"א), כליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו) נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו פלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא, דהא מטא לאתר דלית מאן דיידע אתרהא, ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום כבודו להעריצו, דלית מאן דיידע מקומו, פד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין פלהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגהא קרבא באתר דאנת תמן, באבנא זעירא דזריקת אזדעזעו

רְקִיעֵינָּה עַד אֵין סוּף, וּמִלְאָכֵין עַד אֵין תְּכָלִית, וְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּא פְּלִהוּ אֲזִדְעִזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים, מְקִימֵיהוּ קְדָמָהּ, וְאָמְרוּ וְכִי בְּאֲבָנָא זַעֲרָא הָאֵי, כָּל שְׁפָן מָאן יִגִּיחַ עִמָּךְ בְּסִיפָא, דְּאִתְמַר בֵּהּ (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בְּגִרְוֹנָם וְחָרְבַּ פִּיפִיּוֹת בִּיָּדָם, דְּאִיְהִי קְרִיאַת שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילָךְ דְּאַנְתָּ תִּקְיַנַּת לָךְ (ג"א ל"ה), דְּבֵהּ קְטִילַת לְמַצְרֵי, הִדְא הוּא דְכָתִיב (שמות ב יב) וַיִּפֶן פֶּה וְכָה וַיֹּאמֶר וַיִּף אֶת הַמִּצְרִי, כ"ה וְכ"ה סְלֶקִין לְחַמְשֵׁין אַתְוּוֹן, דְּמִיַּחְדִּין בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, דְּאִית בְּהוֹן כ"ה אַתְוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין, וְסְלֶקִין לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, דְּאִיְהִי ח' תְּמִינָאָה מַעֲשֵׂר סְפִירָן מִתְתַּאָּה וְלַעֲלֵא.

ו' רִישָׁא דְחֲרָבָא, ו' גּוּפָא דְחֲרָבָא, תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דְחֲרָבָא אֵהִי"ה, וְהָכִי לְתַתָּא נְרַתְקָא דְהָאֵי חֲרָבָא אַדְנִי, וְאִיְהוּ יֵאֵהֲדוּנָה"י לְתַתָּא, יֵאֵהֲדוּיָה"ה לַעֲלֵא, (ג"א יח"ו ה"ו יח"ה), וְרִזָּא דְמִלָּה (שמות טו א) אֲזַ יִשִּׁיר מֹשֶׁה תְּמִנָּא אַתְוּוֹן בְּחִיבּוּרָא לַעֲלֵא, (ישעיה נח ט) א"ז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה לְתַתָּא, וּמָאן יְכִיל בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ רַמ"ח תִּיבִין דְקְרִיאַת שְׁמַע, אַגַּח קְרָבָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרִי, נַחְזִי מְאִי נִיְהוּ חִילָא וְתִקִּיפּוּ דִילֵיהּ, דְּהָא אִיְהוּ אַתְעַר עֲלֵאִין וְתַתָּאִין, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין וּבְאוּמָאָה לְכָל חֵיילִין לַעֲלֵא וְתַתָּא לְמַהוּי בְּעֲזָרִיהּ, אַגַּח לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִיז גְרַמְךָ בְּמֵאנֵי קְרָבָא דִּילָךְ, נַחְזִי מְאִי תִקִּיפּוּ וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר, זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף סְגוּלַת"א, קָם וְנָטִיל תְּלַת אַבְנִין דְּאִינוּן י"י", וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיְהִי

שֵׁם, בְּאֲבָן קְטַנָּה שְׁזַרְקַת הִזְדַּעְזְעוּ רְקִיעֵים עַד אֵין סוּף, וּמִלְאָכֵים עַד אֵין תְּכָלִית, וְכָל רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה כָּלָם הִזְדַּעְזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים מְקִימֵם לְפָנֵיהּ, וְאָמְרוּ, וְכִי בְּאֲבָן קְטַנָּה זֹה, כָּל שְׁפָן מִי יִלְחַם עִמָּךְ בְּסִיף, שְׁנַאֲמַר בּוּ רוממות א"ל בְּגִרְוֹנָם וְחָרְבַּ פִּיפִיּוֹת בִּיָּדָם, שְׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע, הַחֲרָב שְׁלָךְ שְׁאִתָּה הַתְּקַנְתָּ לָךְ (אוּתָהּ), שְׁבֵה הַרְגַתְּ אֶת הַמִּצְרִי, זֵהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּפֶן פֶּה וְכָה וַיֹּאמֶר וַיִּף אֶת הַמִּצְרִי. כ"ה וְכ"ה עוֹלִים לְחַמְשֵׁים אוֹתִיּוֹת, שְׁמִיַּחְדִּים בְּהֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, שְׁיֵשׁ בְּהֵן עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת פְּעַמִּים, וְעוֹלִים לְחַמְשֵׁים שְׁעָרֵי בֵינָה, שְׁהוּא ח', שְׁמִינִית מַעֲשֵׂר הַסְּפִירוֹת מִמְטָה וְלַמַּעְלָה.

ו' רֵאשׁ הַחֲרָב, ו' גּוּף הַחֲרָב, שְׁתֵּי פִיפִיּוֹת שְׁלָהּ ה"ה, נְרַתִּיק הַחֲרָב אֵהִי"ה, וְכָף לְמַטָּה נְרַתִּיק הַחֲרָב הַזֶּה אַדְנִי, וְהוּא יֵאֵהֲדוּנָה"י לְמַטָּה, יֵאֵהֲדוּיָה"ה לַמַּעְלָה, (יהי"ח ה"ו יח"ה), וְסוּד הַדְּבָר - אֲזַ יִשִּׁיר מֹשֶׁה, שְׁמוּנָה אוֹתִיּוֹת בְּחַבּוּר לְמַעְלָה, א"ז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, לְמַטָּה, וּמִי יְכֹול בְּרַמַּח שְׁלָךְ שְׁהוּא מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְחֲמֵשׁ תְּבוּת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, הַלְחָם קָרַב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרִי, נִרְאָה מֵהוּ הַכַּח וְהַתְּקַף שְׁלוֹ, שְׁהָרִי הוּא מַעוּרָר עֲלֵיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וּבִשְׁבוּעָה לְכָל הַחֲלִלוֹת לְמַעְלָה וְלַמְטָה לְהִיּוֹת בְּעֲזָרוֹ, הַלְחָם לוֹ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְרִיז עִמָּךְ בְּכָלֵי הַקְּרָב שְׁלָךְ, וְנִרְאָה מֵהּ הַחֲזֵק וְהַגְּבוּרָה שְׁלָךְ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתַח וְאָמַר: זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף